

Ljubezenski trikotniki so pogosta in precej hvaležna literarna tema, saj v sebi skrivajo neštete možnosti in skrivnosti. Ob spretni pisateljski obdelavi lahko prerastejo v različne literarne žanre, vse od ognjevitih kriminalnih romanov do melanholično razpoloženih romantičnih sanjarij.

Drugi ljubezenski roman Cvetke Bevc *Ina* je svojevrstna mešanica obojega. Glavna junakinja se namreč zaplete ne le v nenavadno dvojno ljubezensko afero, ampak se enako nehote znajde tudi sredi neobičajne prodaje neke založene Jakčeve slike, ki ima nanjo in na ostale vpletene prav poseben, nekoliko nadnaraven vpliv. Roman tako iz zgodbe o razočaranju v ljubezni, o neizogibnem trku boleče resnice, preraste v iskanje lastnega jaza, v iskanje notranje resnice, po kateri segajo vsi trije osrednji liki – Ina in oba njena ljubimca –, od daleč pa jih vodi nenavadna slika kurentovke z usodnimi očmi.

Zaplet zgodbe, ki jo izmenično spremljamo skozi prvoosebne pripovedi vseh treh protagonistov, je pravzaprav preprost. Mlada Ina v obupu, ker njen precej starejši poročeni ljubimec na ultimat »jaz ali tvoja žena« ni odreagirala, kot si je želela, na vrat na nos odpotuje v Rim in se že na poti zaplete v intenzivno čutno romanco s svojeglavim mladeničem. Čeprav se sprva zdi, da bi on lahko zadovoljil njeno potrebo po ljubezni in pripadnosti, je fant, ki ga prvega doseže moč Jakčeve kurentovke, preveč umetniško vihrav, kar Ino potisne še globlje v vrtinec samoiskanja in negotovosti. Medtem pa se izgube zave tudi njen poročeni ljubimec ...

Ljubezenski trikotnik, ki je še posebej zanimiv, ker ima bralec vpogled v misli vseh treh vpletenih, zaradi česar neko situacijo lahko vidi kar iz treh različnih zornih kotov, ki se tako razlikujejo kot dopolnjujejo, je avtorica

začinila še nekoliko bolj – Inina ljubimca sta odtujena oče in sin, ki pa razen očitno enakega okusa za ženske, nimata dosti skupnega. Ker drug za drugega ne vesta in tudi Ina ne pozna družinske povezave, je katastrofa, h kateri počasi, a neustavljivo vodi natančno stopnjevana romaneskna zgradba, neizogibna.

Kakor že v svojih prejšnjih delih, avtorica Cvetka Bevc tudi tokrat ni pozabila svoje ljubezni do glasbe in glasbenega ustvarjanja. Ne le, da je Ina violinistka, ki sicer svoj umetniški navdih šele išče, svoj prvi javni »nastop« pa ima kar na bregu Ljubljanice, posebna in morda neslišna glasba veje tudi z Jakčeve slike in navdihuje vse okoli sebe. Enako neslišno, a toliko bolj čutno, je z glasbo prežeto tudi avtoričino pisanje, ki v različnih tempih preigrava motive, vse dokler v prepletu tem in variacij ne izzveni v oblubo nedoločljive prihodnosti.

Ina je roman, ki med svojimi nevpadljivimi platnicami na neprisiljen in lahkoten način pripoveduje resno zgodbo iz življenja neke ženske.